

H O T Ă R Ă R E A nr. 1-255/2025
cu privire la examinarea contestației înaintate de către avocatul Xxxxxx
Xxxxxx împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică
nr. 3-17/2023 din 20.01.2023

24 iulie 2025

municipiul Chișinău

Examinând în procedură scrisă contestația înaintată de avocatul Xxxxxx Xxxxxx, în interesele lui Xxxxxx Xxxxxx, împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-17/2023 din 20.01.2023, audiind informația prezentată de către doamna Rodica Ciobanu, Consiliul Superior al Procurorilor-

C O N S T A T Ă :

Prin Hotărârea nr. 3-17/2023 din 20.01.2023, Colegiul de disciplină și etică a respins contestația depusă de avocatul Xxxxxx Xxxxxx împotriva deciziei Inspecției procurorilor din xx.xx.2022, privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura Anticorupție, Anatolie Ciuleacu, și a procurorului delegat în procuratura Anticorupție, Inna Vîhodeț.

La data de 30.01.2023, avocatul Xxxxxx Xxxxxx, acționând în interesele lui Xxxxxx Xxxxxx, a înregistrat la Consiliul Superior al Procurorilor o contestație, solicitând casarea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-17/2023 din 20.01.2023 și soluționarea cauzei, prin aplicarea față de procurorii menționați a sancțiunii disciplinare.

I. Circumstanțele reflectate în sesizarea cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară

La data de 23.09.2022, avocatul Xxxxxx Xxxxxx a sesizat Consiliul Superior al Procurorilor, în interesele lui Xxxxxx Xxxxxx, solicitând verificarea unor fapte pretins a fi comise de către procurorul din Procuratura Anticorupție și procurorul delegat în Procuratura Anticorupție, Inna Vîhodeț.

În sesizarea inițială, petentul a relatat că urmărirea penală în cauzele nr. xxxxxxxxxxxx și nr. xxxxxxxxxxxx au fost pornite la data de 13.01.2020 și, respectiv, 14.05.2020. La data de 05.06.2020, cauzele penale menționate au fost conexe într-o singură procedură - nr. xxxxxxxxxxxx.

La 14.10.2020, cetățeanul Xxxxxx Xxxxxx a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 190 alin. (5) și art. 335 alin. (1) din Codul penal.

La data de 09.08.2022, avocatul Xxxxxx Xxxxxx, în interesele învinuitului Xxxxxx Xxxxxx, a înaintat o plângere judecătorului de instrucție, prin care a solicitat dispunerea accelerării urmăririi penale în cauza nr. xxxxxxxxxxxx.

Prin încheierea din 16.08.2022 a judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Cahul, sediul Xxxxxx, a fost admisă cererea avocatului Xxxxxx Xxxxxx, formulată în interesele învinuitului Xxxxxx Xxxxxx, și s-a dispus accelerarea procedurii în cauza penală nr. xxxxxxxxxxxx, obligând organul de urmărire penală și procurorul să întreprindă acțiunile procesuale necesare în vederea finalizării urmăririi penale până la data de 30.10.2022.

Menționează avocatul XXXXXX XXXXXX că, în cadrul urmăririi penale inițiate în anul 2020, ultima acțiune procesuală cu participarea învinuitului XXXXXX XXXXXX a avut loc în anul 2020. Din analiza încheierii judecătorului de instrucție din 16.08.2022, avocatul XXXXXX XXXXXX prezumă că în cauzele penale menționate nu s-a efectuat nici o acțiune procesuală mai mult de 1 an de zile, sau poate chiar 2 ani, iar dosarele penale nu sunt nici clasate, nici trimise în instanța de judecată. Mai mult, motivele invocate de procurorul Inna Vîhodeț în ședința judiciară în fața judecătorului de instrucție, prin care indică că careva acte procesuale sunt cu drept de contestare, nu au fost reținute de instanță, drept motiv de neefectuare a acțiunilor de urmărire penală pe cauza nr. xxxxxxxxxxxx.

În opinia avocatului XXXXXX XXXXXX, procurorii Inna Vîhodeț și Anatolie Ciuleacu, prin conduita lor pasivă și neefectuarea o perioadă îndelungată a acțiunilor de urmărire penală în cauza nr. xxxxxxxxxxxx, fapt constatat și prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul XXXXXX, din 16.08.2022, au comis abateri disciplinare prevăzute la lit. 38 lit. a), b), și e) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură.

II. Circumstanțe stabilite în cadrul verificării sesizării disciplinare de către Inspekția procurorilor

Prin decizia din xx xxxxxxxx 2022, Inspekția procurorilor a dispus încetarea procedurii disciplinare în privința procurorilor Anatolie Ciuleacu și Inna Vîhodeț, ca urmare a unei sesizări înaintate de avocatul XXXXXX XXXXXX în interesele lui XXXXXX XXXXXX. Verificările au vizat cauza penală nr. xxxxxxxxxxxx, începută la 13.01.2020 pentru fapte prevăzute de art. 335 alin. (1) Cod penal, ulterior extinsă și conexată cu alte dosare privind infracțiuni similare.

Conform constatărilor Inspekției, dosarul nu a fost lăsat în nelucrare, iar urmărirea penală s-a desfășurat în mod continuu, chiar și în contextul stării de urgență impuse prin dispozițiile Comisiei pentru Situații Excepționale în anii 2020–2021. Deși XXXXXX XXXXXX nu a fost implicat în toate acțiunile procesuale, investigațiile au continuat prin administrarea probelor, audierea martorilor și întreprinderea altor acțiuni relevante.

Inițial, conducerea urmăririi penale a fost încredințată procurorului Radu Palencu, ulterior fiind desemnați și procurorii Anatolie Ciuleacu și Inna Vîhodeț. La 15.07.2020, XXXXXX a fost recunoscut ca bănuț, iar la 14.10.2020 i s-a înaintat oficial învinuirea. La 04.01.2022, prin ordonanța adjunctului interimar al procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție, a fost format un nou grup de urmărire penală, condus de procurorul Inna Vîhodeț, care ulterior a pus sub învinuire și pe XXXXXX XXXXXX.

Inspekția a analizat temeinic dacă acțiunile sau inacțiunile procurorilor ar putea întruni elementele abaterii disciplinare prevăzute la art. 38 lit. a) din Legea nr. 3/2016. A reținut că durata extinsă a urmăririi penale a fost justificată de complexitatea cauzei, volumul ridicat de muncă, precum și de lipsa personalului necesar în Procuratura Anticorupție, care în perioada evaluată nu a avut organigrama complet ocupată.

În acest sens, s-a constatat că întârzierea în finalizarea urmăririi penale nu este imputabilă procurorilor. Aceștia au acționat cu bună-credință, în limitele legii, iar imposibilitatea de a adopta o soluție finală până la 30.10.2022 – termen stabilit de instanță – s-a datorat în special aspectelor nefinalizate dintr-un dosar conex (nr. xxxxxxxxxxxx), precum și identificării complicilor.

Sub aspect legal, Codul de procedură penală nu prevede un termen imperativ pentru încheierea urmăririi penale, iar prelungirile dispuse în această cauză s-au făcut

cu respectarea art. 259 CPP. Inspecția a mai reținut că gradul de complexitate al cauzei (clasificat la 8 și 7 din 10) și volumul de 5 dosare conexe susțin ideea unui caz cu dificultate ridicată, justificând ritmul desfășurării procedurii.

Prin urmare, s-a concluzionat că nu există temeiuri pentru angajarea răspunderii disciplinare a procurorilor Anatolie Ciuleacu și Inna Vîhodeț, întrucât lipsesc atât vinovăția, cât și consecințele negative imputabile. Procurorii au respectat principiul liberei aprecieri a probelor și au informat permanent partea apărării despre măsurile dispuse, iar eventualele întârzieri au fost determinate exclusiv de factori obiectivi și justificabili.

III. Motivele expuse în contestația împotriva deciziei Inspecției procurorilor

Nefiind de acord cu soluția adoptată de Inspecția procurorilor, la data de 8 noiembrie 2022, avocatul XXXXXX XXXXXX a depus o contestație împotriva deciziei din xx xxxxxxxx 2022, prin care s-a dispus încetarea procedurii disciplinare. În contestație, avocatul solicită anularea deciziei și emiterea unei noi hotărâri prin care să se constate existența abaterilor disciplinare în acțiunile procurorilor Anatolie Ciuleacu și Inna Vîhodeț din Procuratura Anticorupție, precum și aplicarea sancțiunilor disciplinare corespunzătoare.

În motivarea contestației, avocatul XXXXXX a invocat prevederile articolului 46 din Legea nr. 3/2016 privind Procuratura, potrivit căreia verificarea sesizării referitoare la o posibilă abatere disciplinară constituie etapa în care se stabilesc faptele imputate procurorului, consecințele acestora, circumstanțele comiterii și orice alte informații relevante care să ateste existența sau inexistența elementelor constitutive ale abaterii. Totodată, inspectorul repartizat sesizării are obligația să întreprindă toate măsurile necesare pentru verificarea faptelor invocate, să solicite opinia scrisă a procurorului vizat și să întocmească dosarul cauzei disciplinare, cuprinzând toate materialele rezultate din verificare.

Contestatarul a reclamat faptul că Inspecția procurorilor, în cadrul verificării sesizării, nu s-a pronunțat asupra constatării făcute de judecătorul de instrucție privind tergiversarea examinării dosarului penal. Astfel, nu este clar de ce argumentul Inspecției, referitor la încărcătura dosarelor aflate în examinare, nu a fost considerat convingător de judecătorul de instrucție, care a dispus accelerarea urmăririi penale.

De asemenea, avocatul XXXXXX a arătat că nu poate fi acceptat argumentul Inspecției potrivit căruia, deși nu s-au efectuat acțiuni de urmărire penală cu învinuitul XXXXXX XXXXXX, dosarul nu a rămas în nelucrare, întrucât aceste afirmații nu au fost susținute de judecătorul de instrucție în cadrul cererii de accelerare a urmăririi penale. În opinia contestatarului, dacă nu ar fi existat o tergiversare, cererea de accelerare ar fi fost respinsă ca neîntemeiată.

Totodată, în sesizare au fost invocate mai multe temeiuri privind tragerea la răspundere disciplinară a procurorilor Inna Vîhodeț și Anatolie Ciuleacu, cu o corelare clară la circumstanțele speței. Contestatarul semnalează că inspectorul Inspecției nu a făcut referire și nu a combătut aceste temeiuri în motivarea deciziei, limitându-se doar să constate că nu există fapte ce să justifice răspunderea disciplinară, fără a argumenta în mod concret această concluzie. În opinia avocatului, atunci când se invocă caracterul ilicit al acțiunilor unui procuror și temeiurile răspunderii disciplinare, inspectorul are obligația să motiveze decizia în mod clar,

astfel încât să nu lase loc de interpretări. În acest caz, respingerea sesizării și încetarea procedurii disciplinare au fost realizate fără o motivare adecvată.

În concluzie, contestatarul apreciază că sesizarea a fost examinată superficial, cu încălcarea principiilor prevăzute de lege. Argumentele invocate de inspector au un caracter evaziv, nefiind probat sau suficient argumentat conținutul faptelor semnalate de autorul sesizării.

IV. Constatările Colegiului de disciplină și etică

Prin Hotărârea nr. 3-17/2023 din 20 ianuarie 2023, Colegiul de disciplină și etică a respins contestația depusă de avocatul XXXXXX XXXXXX, în interesul lui XXXXXX XXXXXX, împotriva deciziei Inspecției procurorilor din xx xxxxxx 2022, prin care s-a dispus încetarea procedurii disciplinare față de procurorii Anatolie Ciuleacu și Inna Vîhodeț din Procuratura Anticorupție.

În motivarea deciziei, Colegiul a reținut că Inspecția procurorilor a oferit o apreciere corectă a circumstanțelor cauzei. Astfel, nu au fost identificate temeiuri rezonabile care să demonstreze comiterea unor abateri disciplinare de către procurorii Anatolie Ciuleacu și Inna Vîhodeț, care să justifice tragerea lor la răspundere conform Legii privind Procuratura.

Colegiul a analizat critic alegațiile contestatarului și a stabilit că procurorii și-au exercitat activitatea în conformitate cu principiile legalității, imparțialității, integrității și independenței procesuale, care le conferă dreptul de a lua decizii independente, bazate pe convingerea proprie și pe materialul probator existent (art. 3 alin. (4) din Legea Procuraturii). Aceste decizii nu pot constitui temei pentru sancționarea disciplinară.

Referitor la acuzațiile de tergiversare a urmăririi penale în cauza nr. xxxxxxxxxxxx, Colegiul a constatat, în baza materialelor dosarului și explicațiilor procurorilor, că nu au fost săvârșite încălcări care să atragă răspunderea disciplinară, deși urmărirea penală s-a desfășurat pe o perioadă îndelungată. Codul de procedură penală, la art. 20, nu prevede termene fixe pentru finalizarea urmăririi penale, ci doar criterii pentru aprecierea rezonabilității duratei acesteia. În consecință, preținse omisiuni invocate în contestație nu întrunesc elementele unei abateri disciplinare.

De asemenea, chiar dacă nu s-au efectuat acțiuni de urmărire penală cu învinuitul XXXXXX XXXXXX după data înaintării învinuirii, nu se poate susține că dosarul a fost lăsat în nelucrare. În timpul urmăririi penale, s-au realizat atât acțiuni de urmărire penală, cât și activități de evaluare a probelor acumulate, care, din considerente de confidențialitate, nu au fost detaliate în hotărâre.

Colegiul a subliniat că nu este competent să examineze legalitatea actelor dispuse în cursul urmăririi penale sau în procesul judiciar, ci doar modul în care procurorul a luat deciziile în speța concretă, verificând respectarea normelor ce reglementează conduita profesională a procurorului. Controlul asupra legalității soluțiilor adoptate aparține exclusiv autorităților ierarhic superioare și instanțelor de judecată, iar această separare a fost respectată în cauză.

În final, Colegiul a apreciat că celelalte argumente invocate în contestație nu dovedesc încălcări esențiale sau erori de drept material ori procedural, astfel încât nu există temei pentru casarea deciziei contestate. Prin urmare, contestația a fost respinsă.

V. Circumstanțele și motivele expuse în contestație

La data de 30.01.2023, avocatul XXXXXX XXXXXX, acționând în numele și în interesele lui XXXXXX XXXXXX, a depus la Consiliul Superior al Procurorilor o contestație împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-17/2023 din 20.01.2023. Prin această contestație, s-a solicitat anularea hotărârii respective și soluționarea cauzei prin aplicarea față de procurorii din cadrul Procuraturii Anticorupție, Anatolie Ciuleacu și Inna Vîhodeț, a sancțiunii disciplinare.

Totodată, în susținerea contestației, au fost reiterate raționamentele deja exprimate în cadrul contestației anterioare împotriva deciziei Inspecției procurorilor privind încetarea procedurii disciplinare.

Suplimentar a menționat că sesizarea depusă a fost examinată superficial, cu încălcarea abuzivă a principiilor legalității, imparțialității, transparenței, iar Colegiul nu s-a expus în privința faptelor invocate de către autorul sesizării și nici nu și-a argumentat soluția cu privire la circumstanțele de fapt și de drept.

VI. Procedura în cadrul Consiliului Superior al Procurorilor

Consiliul notează că, potrivit pct.9.5 din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor¹, act instituțional revizuit prin Hotărârea nr.1-40/2025 din 20.02.2025, Consiliul Superior al Procurorilor poate examina, în procedură scrisă și fără citarea părților, contestațiile împotriva hotărârilor de încetare a procedurii disciplinare, în baza actelor existente în dosarul procedurii disciplinare și a eventualelor probe suplimentare depuse în termenul prevăzut la pct. 9.6.

În conformitate cu prevederile Regulamentului Consiliului Superior al Procurorilor, părțile au fost informate despre examinarea contestației în procedură scrisă și li s-a acordat un termen, până la ședința Consiliului, pentru depunerea probelor suplimentare.

Contestația înaintată s-a examinat în procedură scrisă și fără citarea părților, în baza actelor existente în dosarul procedurii disciplinare.

Contestatarul XXXXXX XXXXXX, în interesele lui XXXXXX XXXXXX, notificat legal nu a prezentat Consiliului probe noi.

Procurorii de caz, vizați în procedura disciplinară, fiindificați legal nu au expus poziția vizavi de cele invocate în contestație.

Cu referire la speța în cauză, inspectorul-șef din cadrul Inspecției procurorilor, Mircea Roșioru, a prezentat o referință în care a susținut temeinicia deciziei privind încetarea procedurii disciplinare.

În completarea argumentelor expuse în decizia emisă, inspectorul a subliniat că procurorii Ciuleacu și Vîhodeț, în calitate de membri ai grupului de urmărire penală, au intervenit în cauza penală de învinuire a lui XXXXXX XXXXXX doar în perioadele în care procurorul Radu Palencu, desemnat conducător al grupului de urmărire penală, se afla în situații de imposibilitate de a conduce urmărirea penală, cum ar fi concediul anual sau alte situații ce nu puteau fi amânate. Este important de menționat că asupra acestui procuror nu au fost depuse sesizări cu caracter disciplinar de către avocatul XXXXXXXX.

În analiza lucrărilor administrate, decizia de încetare a procedurii disciplinare față de procurorii Ciuleacu și Vîhodeț a fost fundamentată pe mai multe criterii. În primul rând, s-a evaluat ritmicitatea urmăririi penale, constatându-se că procurorii au desfășurat o serie de acțiuni, precum audieri de martori, punerea sub învinuire în contumacie a complicei XXXXX X., precum și examinări ale documentelor. De

¹ Aprobata prin Hotărârea nr.12-225/2016 din 14.09.2016

asemenea, procurorii au explicat că soluția de finalizare a urmăririi penale era condiționată de hotărârile instanțelor de judecată în cadrul unui proces conex, instrumentat de Oficiul Rîșcani al Procuraturii municipiului Chișinău. Totodată, descrierea detaliată a tuturor acțiunilor efectuate în timpul urmăririi penale nu a fost posibilă din cauza caracterului confidențial al procedurii, partea apărării având acces la aceste informații doar la încheierea urmăririi penale.

În al doilea rând, potrivit doctrinei privind termenul rezonabil de efectuare a urmăririi penale, verificarea disciplinară trebuie să ia în considerare, pe lângă ritmicitatea lucrărilor, și volumul de muncă al procurorului, gradul său de implicare în activitatea subdiviziunii, precum și încărcătura generală pe care o are fiecare procuror. În decizia Inspecției procurorilor, aceste criterii au fost luate în calcul și puse în balanță cu ritmicitatea acțiunilor întreprinse.

De asemenea, s-a ținut cont că, în perioada aprilie 2020-2021, în contextul stării de urgență decretate de Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, efectuarea urmăririi penale a fost întreruptă prin mai multe decizii oficiale.

În ceea ce privește gradul de complexitate al cauzei penale, Inspecția procurorilor a realizat o apreciere bazată pe indicatorii stabiliți prin Regulamentul privind stabilirea gradelor de complexitate unice naționale pentru cauzele judiciare, adoptat de Consiliul Superior al Magistraturii. Astfel, s-a concluzionat că dosarul lui XXXXXX XXXXXX este unul cu grad de complexitate deosebit.

Ulterior adoptării Hotărârii Colegiului de disciplină și etică, la data de 28 februarie 2023, cauza penală privind învinuirea lui XXXXXX XXXXXX pentru infracțiunile prevăzute de articolele 42 alin. (2), 190 alin. (5) și 335 alin. (1) din Codul penal a fost trimisă Judecătoriei Cahul, Sediul XXXXX, pentru examinare în fond. Această măsură întreprinsă de procurori a făcut ca acuzația privind lăsarea în nelucrare a cauzei să devină fără obiect.

Prin sentința Judecătoriei Cahul din 29 aprilie 2025, XXXXXX XXXXXX a fost achitat pentru toate infracțiunile imputate, pe motiv că faptele sale nu întrunesc elementele constitutive ale acestor infracțiuni. Hotărârea a fost atacată cu apel de către procurori, invocând ilegalitatea deciziei, iar la data de 20 mai 2025 cauza a fost înregistrată la Curtea de Apel Sud. Astfel, în prezent, nu există o decizie definitivă în legătură cu dosarul penal de acuzare a lui XXXXXX XXXXXX.

Constatările și concluziile Inspecției procurorilor rezultate în urma verificării disciplinare au fost apreciate ca fiind corecte de către Colegiul de disciplină și etică, care, prin Hotărârea nr. 3-17/2023 din 20 ianuarie 2023, a decis respingerea contestației formulate de avocatul XXXXXX XXXXXX.

Ca urmare, Inspectorul-șef a solicitat menținerea acestei hotărâri și respingerea ca neîntemeiată a contestației depuse în numele lui XXXXXX XXXXXX.

VII. Motivarea soluției Consiliului Superior al Procurorilor

Consiliul Superior al Procurorilor, după analizarea contestației formulate de către avocatul XXXXXX XXXXXX, în interesele lui XXXXXX XXXXXX, a argumentelor acestuia prin care exprimă dezacordul față de soluția dispusă prin Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-17/2023 din 20.01.2023, a poziției reprezentantului Inspecției procurorilor, precum și după o examinare atentă a tuturor materialelor cauzei și a aspectelor relevante ale procedurii disciplinare, constată că soluția pronunțată de Colegiul de disciplină și etică este temeinică și justificată, motiv pentru care contestația urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

În urma examinării materialelor cauzei, Consiliul Superior al Procurorilor reține că decizia emisă de Inspecția procurorilor este legală, temeinică și conține o motivare explicită și detaliată în raport cu criticile formulate de către XXXXXX XXXXXX. Argumentele prezentate sunt în concordanță cu situația de fapt și de drept reținută în cadrul procedurii disciplinare și sunt reflectate în mod corespunzător atât în decizia de încetare a procedurii disciplinare, cât și în Hotărârea Colegiului de disciplină și etică, contestată ulterior.

Pentru fundamentarea acestei concluzii, se expun în continuare considerentele care au stat la baza deciziei Consiliului.

În circumstanțele de față, se impune a sublinia că contestația formulată de avocatul XXXXXX XXXXXX, în calitate de reprezentant al lui XXXXXX XXXXXX, se rezumă, în substanță, la reluarea unor critici și obiecții deja invocate în sesizarea inițială, precum și în contestația împotriva deciziei Inspecției procurorilor din data de xx.xx.2022. Această împrejurare relevă o tendință de reiterare formală a unor argumente anterior examinate în mod temeinic și imparțial de către organele competente — respectiv, Inspecția procurorilor și Colegiul de disciplină și etică.

Astfel, în cadrul unei evaluări amănunțite a susținerilor formulate de petent, Inspecția procurorilor nu a identificat elemente care să probeze îndeplinirea necorespunzătoare, de către procurorii Anatolie Ciuleacu și Inna Vîhodeț din cadrul Procuraturii Anticorupție, a atribuțiilor sale de serviciu în legătură cu instrumentarea cauzei penale nr. xxxxxxxxxxxx, respectiv nu a constatat existența unor acțiuni sau inacțiuni ce ar putea constitui abateri disciplinare.

Toate afirmațiile privind presupusele omisiuni sau încălcări ale obligațiilor de serviciu ale procurorilor vizați în procedură disciplinară au fost analizate individual și respinse prin argumente obiective.

Astfel, se reține că contestația depusă de avocatul XXXXXX XXXXXX se bazează pe pretinsa tergiversare a examinării cauzei penale nr. xxxxxxxxxxxx, în perioada analilor 2020- 2022 de către procurorii Anatolie Ciuleacu și Inna Vîhodeț, fiind încălcat dreptul la un proces echitabil lui XXXXXX XXXXXX în temeiul art. 6 CEDO, invocând încheierea instanțe de judecată din 16.08.2022 a Judecătoriei Cahul, Sediul XXXXXX, prin care sa admis cererea de accelerare cu obligarea organului de urmărire penală să întreprindă acțiunile procesuale în vederea finalizării urmăririi penale până la data de 30.10.2022.

În speță, Inspecția procurorilor urmare a verificării sesizării a constatat că procurorii Anatolia Ciuleacu și Inna Vîhodeț, în calitate de membri ai grupului de urmărire penală, au avut intervenții în cauza penală de învinuire a lui XXXXXX XXXXXX doar în perioada în care procurorul Radu Palencu – care era desemnat conducător al grupului de urmărire penală (n.a. - *în privința căruia dl avocat XXXXXX nu a depus vreo sesizare cu caracter disciplinar*) se afla în situații de imposibilitate de conducere a urmăririi penale (e.g.- *concediu anual de odihnă, situații de intervenție ce nu sufereau amânare în alte proceduri* etc).

Art.6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în vigoare pentru Republica Moldova din 01 februarie 1998, stipulează că orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege. Prevederea în cauză este reflectată și în dispoziția art.19 alin.(1) Cod de procedură penală, iar art.20 Cod de procedură penală, indică expres asupra criteriilor în baza cărora urmează a se face aprecierea termenului rezonabil de soluționare a

cauzei penale, asupra organelor în sarcina cărora este pusă asigurarea respectării termenului rezonabil, precum și care anume instanțe sunt abilitate cu prerogativa de verificare a respectării termenilor rezonabile.

Dreptul la un proces echitabil, soluționat într-un termen rezonabil, își are principala reglementare în art. 6 din CEDO, potrivit cărora: „orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricăror acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa”.

În acesta ordine de idei, dacă de la pornirea urmăririi penale și până la trimiterea cauzei penale spre examinare în fond în instanța de judecată, lipsesc temeiuri serioase pentru perturbarea procesului penal, în speța dată Consiliul constată că examinarea cauzei penale într-un termen mai îndelungat sau datorat unor factorii obiectivi, în situația fiind faptul că, în intervalul aprilie 2020- 2021, în baza mai multor Decizii a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, s-a dispus întreruperea efectuării urmăririi penale în legătură cu instituirea stării de urgență, nu se poate invoca că a fost încălcat dreptul la un proces echitabil.

Respectiv, chiar și în circumstanțele enunțate supra, Inspekția a constata că procurorii au desfășurat mai multe acțiuni de urmărire penală, precum: audierea martorilor; punerea sub învinuire, în contumacie, a complicei Xxxxx X.; examinarea unor documente relevante.

Totodată, procurorii au menționat că finalizarea urmăririi penale depindea de soluția instanței într-un alt proces penal conex, aflat la Oficiul Rîșcani al Procuraturii municipiului Chișinău. În aceste condiții, Consiliul a subliniat că, la momentul evaluării de către Inspekția procurorilor, nu putea fi făcută o descriere completă a acțiunilor întreprinse, întrucât caracterul confidențial al urmăririi penale interzice divulgarea informațiilor către apărare înainte de finalizarea acesteia.

Mai mult ca atât, în motivarea soluției de respingere a contestației, Consiliul reține argumentele Inspekției că, potrivit doctrinei aplicabile cauzelor în care se invocă încălcarea termenului rezonabil de desfășurare a urmăririi penale, verificarea disciplinară nu trebuie să se limiteze doar la analiza ritmicității activităților procesuale, ci trebuie să se țină cont de volumul efectiv de activitate desfășurat de procurorul vizat de procedura disciplinară, gradul de ocupare a posturilor de procuror în cadrul subdiviziunii respective, nivelul de încărcare a activității pe fiecare procuror în parte.

Or, instituția accelerării urmăririi penale a fost instituită tocmai pentru a oferi o cale legală și eficientă de intervenție în situațiile în care ancheta penală stagnează nejustificat, scopul esențial al acesteia fiind protejarea persoanelor cercetate penal de întârzieri abuzive, precum și consolidarea încrederii publice în actul de justiție.

În speța de față, însă, nu s-au constatat elemente de stagnare nejustificată a urmăririi penale. Din contra, examinarea probelor relevă că organul de urmărire penală a desfășurat acțiuni procesuale relevante, într-un ritm care, raportat la complexitatea cauzei și la existența unui dosar conex aflat pe rolul instanței, nu poate fi calificat ca abuziv ori excesiv de întârziat.

Prin urmare, nu sunt întrunite condițiile obiective și juridice care să justifice activarea instituției accelerării urmăririi penale, iar lipsa unei asemenea stagnări neîntemeiate exclude incidența acestui mecanism procesual.

Prin urmare, Consiliul constată că nu există temeiuri pentru reținerea vreunei abateri disciplinare în sarcina procurorilor Anatolie Ciuleacu și Inna Vîhodeț. Nu au fost identificate acțiuni sau inacțiuni comise cu intenție ori din neglijență gravă, care să fi condus la încălcarea drepturilor fundamentale ale petentului, sau care să indice abuz, rea-credință ori conduită incompatibilă cu statutul profesional al unui procuror.

Consiliul reiterează că angajarea răspunderii disciplinare a unui procuror presupune întrunirea cumulativă a trei condiții esențiale: existența unei fapte ilicite, vinovăția acestuia și existența unei legături de cauzalitate între faptă și rezultatul prejudiciabil produs. În lipsa oricăruia dintre aceste elemente constitutive, aplicarea unei sancțiuni disciplinare nu este posibilă.

În speță, nu a fost demonstrată existența unei fapte ilicite imputabile procurorului, nefiind identificat niciun rezultat negativ concret care să fi decurs dintr-o conduită profesională necorespunzătoare. Totodată, nu s-a constatat nicio eroare gravă de procedură și nici o întârziere nejustificată în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Potrivit art. 37 lit. d) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, sancțiunea disciplinară poate fi aplicată doar în cazul săvârșirii unei abateri și trebuie să fie proporțională cu gravitatea acesteia. În lipsa unei fapte ilicite, procedura disciplinară nu poate fi continuată.

În urma evaluării cauzei, Consiliul a constatat că Inspekția procurorilor și Colegiul de disciplină și etică au examinat probele administrate cu respectarea principiilor de relevanță, concludență, utilitate și veridicitate, iar soluția de clasare a cauzei disciplinare se încadrează deplin în limitele legale și jurisprudențiale aplicabile.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs 10 eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (a se vedea, în special, cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997). Totodată, în concepția Curții Europene, art. 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (cauza Van de Hurk v. Olanda, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe Kosser v. Franța, nr. 38748/97 din 9 martie 1999).

CtEDO a statuat că instanțele naționale nu au obligația de a răspunde detaliat fiecărui argument al părților, mai ales dacă acesta este invocat în mod repetat. Extinderea obligației de motivare depinde de caracterul deciziei și de circumstanțele cauzei. În cazul în care instanța supremă refuză admiterea unei contestații pe motiv că nu sunt întrunite temeiurile legale, o motivare succintă poate fi suficientă pentru respectarea cerințelor art. 6 din Convenție (Bachowski v. Polonia, 2 noiembrie 2010). Astfel, potrivit Consiliului, soluțiile adoptate de Inspekția procurorilor și Colegiul de disciplină și etică sunt pe deplin justificate și conforme cu prevederile legale aplicabile, nefiind necesară o reiterare suplimentară a acestora.

Prin urmare, Consiliul Superior al Procurorilor confirmă că procedura disciplinară a fost desfășurată cu respectarea legislației aplicabile, iar lui XXXXXX XXXXXX și avocatului său le-au fost oferite toate garanțiile procesuale necesare. În

consecință, Consiliul reține că în faptele imputate procurorilor Anatolie Ciuleacu și Inna Vîhodeț nu se regăsesc elementele constitutive ale unei abateri disciplinare.

Astfel, contestația formulată de avocatul XXXXXX XXXXXX, în interesele lui XXXXXX XXXXXX, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, iar Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-63/2023 din 26.05.2023 va fi menținută ca fiind legală și justificată.

În temeiul considerentelor expuse, în temeiul art. 37, art. 70 alin. (1) lit. f), art. 77, art. 86 alin. (3) lit. a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură; pct. 9.11 lit. a) din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor; pct. 81 lit. a) din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, Consiliul Superior al Procurorilor-

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A respinge ca neîntemeiată contestația înaintată de către avocatul XXXXXX XXXXXX, în interesele lui XXXXXX XXXXXX, cu menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-17/2023 din 20.01.2023.

2. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, www.csp.md, directoriul *Hotărâri*.

3. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană vătămată într-un drept al său într-un termen de 10 zile lucrătoare de la data la care hotărârea vizată i-a fost comunicată.

**Președinta interimară a Consiliului
Superior al Procurorilor**

semnat

Mariana CHERPEC